

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1168/2020
15.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Драгомира Милојевића, Јасмине Васовић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и ББ, због кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 2. и 1. у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Драгића Радовановића, поднетом против правноснажних пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 673/19 од 05.12.2019. године и Кж3 3/20 од 17.07.2020. године, у седници већа одржаној дана 15.10.2020. године, већином гласова је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, као основан, па **СЕ УКИДАЈУ** правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 673/19 од 05.12.2019. године и Кж3 3/20 од 17.07.2020. године и предмет враћа Апелационом суду у Београду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 673/19 од 05.12.2019. године усвајањем жалбе пуномоћника оштећене као тужиоца ВВ, адвоката Марка Дадасовића преиначена је пресуда Другог основног суда у Београду К број 342/19 од 22.04.2019. године, тако што је Апелациони суд у Београду окривљене ББ и АА огласио кривим због извршења кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 2. и 1. у вези члана 33. КЗ и осудио их на казне затвора у трајању од по 1 године.

Истом пресудом на основу члана 258. став 4. ЗКП оштећена ВВ је упућена на парнични поступак ради остварења имовинско-правног захтева, а окривљени АА и ББ су на основу члана 262. и 264. ЗКП обавезани да плате трошкове кривичног поступка у износу од 48.000,00 динара, као и паушал у износу од по 10.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења и одлучено је да ће се о преосталим трошковима кривичног поступка одлучити накнадно посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж3 3/20 од 17.07.2020. године усвајањем жалби браниоца окривљених ББ и АА, адвоката Веселина Церовића, браниоца окривљеног АА, адвоката Драгића Радовановића и браниоца окривљене ББ, адвоката Драгане Радовић, преиначена је пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 673/19 од 05.12.2019. године у делу одлуке о кривичној санкцији тако што је

Апелациони суд у Београду окривљенима ББ и АА због кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 2. и 1. у вези члана 33. КЗ, за које су другостепеном пресудом оглашени кривим, изрекао условну осуду, тако што им је утврдио казне затвора у трајању од по 1 године и истовремено одредио да се утврђене казне неће извршити уколико окривљени у року проверавања од 3 године не учине ново кривично дело, док су жалбе браниоца окривљених ББ и АА, адвоката Веселина Церовића, браниоца окривљеног АА, адвоката Драгића Радовановића и браниоца окривљене ББ, адвоката Драгане Радовић, у преосталом делу одбијене као неосноване, а пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 673/19 од 05.12.2019. године у непреиначеном делу потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Драгић Радовановић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане одлуке тако што ће окривљене ослободити од оптужбе, да на основу члана 488. став 2. обавести окривљене и браниоца окривљених о дану и часу одржавања седнице, с обзиром да би присуство браниоца било од значаја за доношење одлуке о захтеву за заштиту законитости.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљених у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљених, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношења одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, је основан.

Бранилац окривљених АА и ББ у захтеву наводи да је на штету окривљених повређен закон, јер постоји несагласност између оптужног акта и изреке другостепене пресуде којом су окривљени оглашени кривим, чиме је нарушен идентитет оптужбе и пресуде. У захтеву се наводи и да оптужни акт у свом чињеничном опису не садржи субјективне елементе кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 2. и 1. КЗ, а да се у изреци другостепене пресуде наводи да су окривљени у стању урачунљивости, свесни свог дела чије су извршење хтели и свесни да је исто забрањено, тј. да су у чињенични опис радњи извршења кривичног дела у изреци те пресуде унети елементи кривице, а што је потврђено и од стране суда трећег степена, који је другостепену пресуду преиначио само у делу одлуке о кривичној санкцији, па је другостепеном и трећестепеном пресудом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Оптужним предлогом Другог основног јавног тужилаштва у Београду КТ број 6102/14 од 02.08.2017. године окривљенима АА и ББ стављено је на терет да су ... по претходном договору у намери да себи прибаве противправну имовинску корист и да другог оштете лажним приказивањем чињеница и прикривањем чињеница довели у

заблуду оштећену ВВ и тиме навели да на штету своје и туђе имовине нешто учини у намери да оштете и ГГ, прибавили противправну имовинску корист у износу преко 450.000 динара, у време, на месту и на начин ближе описан у наведеном оптужном акту, чиме су као саизвршиоци извршили кривично дело превара из члана 208. став 3. у вези става 2. и 1. у вези члана 33. КЗ.

Други основни јавни тужилац је поднеском од 10.09.2018. године обавестио суд да одустаје од даљег кривичног гоњења окривљених ББ и АА, а након тога је оштећена ВВ у законском року од 8 дана поднеском обавестила суд да преузима даље кривично гоњење против окривљених, придружујући се у целости и саглашавајући се са чињеничним описом Другог основног јавног тужиоца у Београду, правном квалификацијом и доказима изведеним током поступка.

Из чињеничног описа радњи извршења кривичног дела за које су окривљени ББ и АА оглашени кривим другостепеном пресудом произилази да су ... по претходном договору, у стању урачунљивости, свесни свога дела, чије су извршење хтели и свесни да је исто забрањено, а у намери да себи прибаве противправну имовинску корист преко 450.000 динара и да другог оштете лажним приказивањем чињеница и прикривањем чињеница, довели у заблуду оштећену ВВ и тиме је навели да на штету своје и туђе имовине нешто учини у намери да оштете и ГГ, у време, на начин и на месту ближе описано у изреци те пресуде.

Одредбом члана 22. став 1. КЗ прописано је да кривица постоји ако је учинилац у време када је учинио кривично дело био урачунљив и поступао са умишљајем, а био је свестан или је био дужан и могао бити свестан да је његово дело забрањено, а ставом 2. истог члана прописано је да је кривично дело учињено са кривицом иако је учинилац поступао из нехата уколико закон то изричито предвиђа.

Према одредби члана 420. став 1. ЗКП пресуда се може односити само на лице које је оптужено (субјективни идентитет) и само на дело које је предмет оптужбе садржано у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници (објективни идентитет пресуде и оптужбе), а што значи да измена чињеничног описа дела у изреци пресуде мора остати у границама чињеничног описа оптужбе, тачније у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива.

У конкретном случају другостепени суд је у изреку другостепене пресуде којом су окривљени оглашени кривим унео потпуно нове чињенице које се тичу кривице окривљених – да су били урачунљиви, поступали са умишљајем и да су били свесни да је њихово дело забрањено, па је по налажењу Врховног касационог суда на наведени начин другостепени суд прекорачио оптужбу и учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, а коју повреду је учинио и трећестепени суд, који је другостепену пресуду преиначио само у погледу одлуке о кривичној санкцији, а како се то основано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљених указује.

Из напред наведених разлога Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, укинуо другостепену и трећестепену пресуду и предмет вратио другостепеном суду на поновно одлучивање да

би се у поновном поступку, имајући у виду изнете примедбе у овој пресуди донела јасна, правилна и на закону заснована одлука.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић